

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Приймальною комісією

Протокол №6 від 04 червня 2026 р.

Голова Приймальної комісії,
в.о. президента університету

Ігор КОМАНІЦЬКИЙ

**ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ІСПИТУ
З ІСТОРІЇ ДИЗАЙНУ**

(додатковий іспит для вступників з інших спеціальностей)

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ В Культура, мистецтво та гуманітарні науки

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ В2 Дизайн

ОСВІТНЯ ПРОГРАМА Дизайн

Освітній ступінь Доктор філософії

Основа вступу НРК7

Обговорено і схвалено
на засіданні ради факультету
дизайну і реклами
Протокол № 10 від 25.05.2026 р.

КИЇВ 2026

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Вступний іспит з історії дизайну є додатковим вступним іспитом, призначеним для осіб, які вступають для здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю В2 «Дизайн», освітньо-науковою програмою «Дизайн» на основі диплому з іншої спеціальності.

Метою додаткового вступного іспиту є виявлення рівня ерудиції вступників у галузі дизайну та його розвитку, необхідного для успішного опанування освітньо-наукової програми третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти та здійснення науково-дослідної діяльності за спеціальністю В2 «Дизайн».

Форма проведення – тестування. Зміст тестових завдань спрямований на перевірку знань щодо витоків, становлення та розвитку дизайну як окремої сфери людської діяльності, а також розуміння його місця у системі художньо-проектної культури.

У процесі проходження додаткового вступного іспиту вступники повинні продемонструвати сформоване уявлення про історичні передумови виникнення дизайну, взаємозв'язок проектною культурою з мистецтвом, ремеслами, архітектурою та технічними досягненнями суспільства; знання основних етапів розвитку дизайну, творчих напрямів і новаторських підходів, що формувалися у відповідь на суспільні, культурні та технологічні виклики різних історичних періодів. Особливу увагу приділено перевірці знань щодо еволюції художньої форми, відображеної у предметному середовищі, одязі, організації життєвого простору, його декоративному оформленні, а також у творах графічного дизайну.

Програма додаткового вступного іспиту з історії дизайну базується на фундаментальних знаннях тематичного напрямку «Історія дизайну», володіння якими є необхідною передумовою для подальшого здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю В2 «Дизайн».

Порядок проведення додаткового вступного іспиту:

- допуск до додаткового вступного іспиту вступників здійснюється за наявності екзаменаційного листа та документа, який посвідчує особу;
- додатковий вступний іспит проводиться згідно розкладу, складеного і оприлюдненого приймальною комісією КНУКіМ;
- під час додаткового вступного іспиту не дозволяється користуватися електронними, друкованими, рукописними інформаційними джерелами;
- перескладання додаткового вступного іспиту не дозволяється.

Результати додаткового вступного іспиту не враховуються під час обчислення конкурсного балу. Водночас успішне складання додаткового вступного іспиту є обов'язковою умовою допуску до подальшої участі у конкурсному відборі. Вступники, які не склали додатковий вступний іспит, до участі в конкурсному відборі на здобуття ступеня доктора філософії не допускаються.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Вступник повинен продемонструвати знання базових понять з історії дизайну і розуміння системності його розвитку в таких аспектах:

- походження та еволюція терміна «дизайн»;
- етапи становлення професійного дизайну;
- промисловий дизайн як підґрунтя професії;
- «історія дизайну» як історія ідей;
- суспільні причини активізацій у розвитку дизайну;
- протодизайн на ранніх етапах розвитку: Стародавній Єгипет, Стародавня Месопотамія, Стародавній Греція та Рим;
- зміни форм у Середньовіччі: візантійський, романський та готичний стилі;
- Ренесанс і зразки проєктної діяльності.
- художня специфіка побутових речей, одягу, інтер'єрів періодів рококо, ампір, бідермаєр, неокласицизм;
- промислові виставки;
- Рух Мистецтв і Ремесел;
- Веркбунд. Петер Беренс і корпоративний стиль АЕГ.
- школа дизайну Баугауз;
- внесок у коцептуалізацію дизайну таких митців: Вальтер Гропіус, Йоганес Іттен, Маріанна Брандт, Марсель Брейер, Гунта Штольцль;
- голландська група «De Stijl»;
- дизайнери України 1920-30-х;
- дизайн і промислове виробництво.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Берггаузен Н. 100 років Баугауз. Облаштування життєвих процесів. URL: <https://dip.org.ua/navchannya/100-rokiv-baugauz-oblashtuvannya-zhittyevix-procesiv/>.
2. Геллер, С., & Кваст, С. (2019). Графічні стилі: від вікторіанців до хіпстерів. Київ.
3. Даниленко В. Дизайн. Харків : ХДАМ, 2003. 320 с.
4. Dere Ш. 100 років Баугаузу: ідеї, які стали класикою світового дизайну. 2019. URL: <https://www.dw.com/uk/100-rokiv-baugauzu-idei-yaki-stali-klasikoyu-svitovogo-dizajnu/a-47639731>.
5. Кара-Васильєва Т. Формування дизайну в Україні художниками авангарду. Нариси з історії українського дизайну ХХ ст. : зб. ст. Київ : Фенікс, 2012. С. 111–121.
6. Лагутенко О. Graphen графіки. Нариси з історії української графіки ХХ ст. Київ : Грані-Т. 2007, 168 с.
7. Лагутенко О. Українська графіка першої третини ХХ століття. Київ : Грані-Т, 2006. 183 с.
8. Лагутенко О. Українська обкладинка першої третини ХХ століття. Київ : Грані-Т. 2005, 122 с.
9. Малік Т. В. Історія дизайну архітектурного середовища : навч. посіб. Київ : КНУБА, 2003. 192 с.
10. Нариси з історії українського дизайну ХХ ст. : зб. ст. / за ред. М. І. Яковлева. Київ : Фенікс, 2012. 256 с.
11. Прищенко С. Еволюція рекламної графіки як складової художньо-проєктної культури (Дис. д-ра мист-ва). 2019.
12. Селівачов М. Р. Культурологічні проблеми дизайну як виду художньої діяльності. *Актуальні проблеми мистецької практики і мистецтвознавчої науки «Мистецькі обрії-2010»*. Вип. 3 (12–13). Київ : Муз. Україна, 2010. С. 351–355.

13. Удріс І., Школяр А. Нариси з історії зарубіжного дизайну. Новий та новітній час : навч. посіб. Кривий Ріг, 2008. 252 с.

14. Удріс-Бородавко Н. Український авангард 1920–1930-х рр. у культурній рефлексії сучасної України. *Деміург: ідеї, технології, перспективи дизайну*. №3 (1). С. 9–28. <https://doi.org/10.31866/2617-7951.3.1.2020.207527>.

СТРУКТУРА ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ІСПИТУ

Додатковий вступний іспит складається з тестів закритого типу різного рівня складності загальним обсягом 50 тестових завдань. Кожне тестове завдання містить 4 варіанти відповідей. Можлива кількість правильних варіантів відповідей від 1 до 2. Відповідь на тест вважається успішною в тому випадку, якщо вступником відмічені всі правильні варіанти, й не додано зайвого.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ІСПИТУ

Додатковий вступний іспит оцінюється за 100-бальною шкалою. Мінімальний прохідний бал додаткового вступного іспиту – 50 балів.

На додатковому вступному іспиті вступник має можливість отримати від 0 до 100 балів, що відповідає кількості правильних відповідей на тести. Загальна кількість тестових завдань – 50. Одна правильна відповідь оцінюється в 2 бали.

Критерії оцінювання результатів	Кількість балів	Результат
Від 45 до 50 правильних відповідей на тести. Вступник має високий рівень фахових знань та вмінь, логіку мислення, вільно володіє навчальним матеріалом, здатний його аналізувати та знаходити правильні відповіді.	90–100	допуск до подальшої участі у конкурсному відборі
Від 35 до 44 правильних відповідей на тести. Вступник володіє певним обсягом навчального матеріалу, здатний його аналізувати, але не має достатніх фахових знань та вмінь для знаходження правильних відповідей.	70–88	
Від 25 до 34 правильних відповідей на тести. Вступник має мінімальний рівень фахових знань та вмінь, володіє навчальним матеріалом фрагментарно, допускає багато помилок під час знаходження правильних відповідей.	50–68	
Від 0 до 24 правильних відповідей на тести. Вступник не володіє навчальним матеріалом та не здатний знаходити правильні відповіді.	0–48	недопуск до подальшої участі у конкурсному відборі